

have aldrig vidst, naar de kunde blive afskedigede, inden at det kunde siges i mindste Maade at være deres egen Skyld. Man kunde saa sige, at Amtsforvalterne ikke afskedigede dem, naar der ikke er Grund dertil, men der kan undertiden gribe Forhold ind, som ikke kunne beregnes f. Eks. Familieforhold osv., og som kunne gøre, at de antage en anden Førstefuldmægtig, uden at det kan siges, at den, der blev afskediget, havde mindste Skyld i sin Afskedigelse. En anden Følge af, at de ikke have været fast antagne, er, at de heller ikke ere pensionsberettigede. Dette Forhold har naturligvis Førstefuldmægtigene ved Amtstuerne selv været kede af og gerne villet have ændret, og Amtsforvalterne have ogsaa ønsket det ændret, idet det ikke kan undgaa, særlig paa de større Amtstuer, at Amtsforvalteren, som jo har hele Ansvar for Forretningens Førelse og for Kassebeholdningen, maa overlade en hel Del af Ansvar til 1ste Fuldmægtigen. Det kan ikke blive anderledes ifølge Forholdets Natur. Af den Grund have Amtsforvalterne ønsket, at deres 1ste Fuldmægtige fik en mere selvstændig, men tillige mere ansvarsfuld Stilling end hidtil. Dette Ønske fra Amtsforvalterne og Fuldmægtigene udgaar saaledes fra to forskellige Aarsager, men mødes i en fælles Enhed. Der har gentagne Gange til Ministeriet været rettet Henvendelser fra de 2 Sider, om at faa dette Forhold ordnet anderledes. Det er det, som Finansministeren søger at opnaa ved det forelagte Forslag, som her er til 2den Behandling.

Som sagt, Udvalget staar enigt om de stillede Ændringsforslag, og jeg finder derfor ikke Anledning til at gaa i Enkelt-heder angaaende selve Lovforslagets Betydning. Kun skal jeg sige, at Udvalget har ment, at det er rigtigt, at 1ste Fuldmægtigene, naar de blive fast ansatte med Pensionsret, ogsaa faa større Ansvar, og derfor henviser Udvalget til, at den Instruks, der ifølge Lovforslaget skal udarbejdes af Finansministeriet og tilstilles saavel Amtsforvalterne som 1ste Fuldmægtigene, faar en saadan Beskaffenhed, at hver især af dem ved, hvorefter de have sig at rette.

Her er det gaaet, som det saa ofte gaar, naar der i en bestemt Etat sker For-

andringer, at saa ville de, som ligge nedeunder, om jeg saa maa sige, de som have mere underordnede Stillinger, gerne søge at opnaa Fordele samtidig. Dette har ogsaa været Tilfældet her, idet der fra 2den Fuldmægtigene er rettet Henvendelse til Udvalget om, at de ogsaa kunde blive medtagne under Lovforslaget. Vi have ogsaa haft dette under Overvejelse. Jeg skal i saa Henseende henvise til Bilag 1, hvor en Skrivelse fra disse 2den Fuldmægtige til Udvalget er aftrykt. Tillige med denne Skrivelse fulgte ogsaa et Skema over, hvor mange det var, der ønskede fast Ansættelse, i hvilken Alder de vare, hvilke de vare, og hvilken Løn de oppebære. Det fremgaar heraf, at enkelte af dem endogsaa ere over 50 Aar, saaledes at det maa siges, at der ikke er nogen rimelig Udsigt for dem til at komme ind i nogen anden Stilling, og for saa vidt skulde Udvalget heller ikke have været saa utilbøjeligt til at tage disse enkelte gamle med. Men det er ikke saadan at komme udenfor Lovforslagets Rammer, thi kommer man først udenfor Lovforslagets Rammer, hvor var saa Grænsen? Saa kunde det jo tænkes, at 3die Fuldmægtigene ogsaa skulde med, og det kunde endogsaa tænkes, at Skrivelserne saa skulde med. Men saa maatte man jo lægge det helt anderledes an og lade dem begynde som Elever, noget lignende som f. Eks. i Post- og Jernbaneetaten og lade dem rykke op til disse højere Stillinger efterhaanden; det vilde da have været den rette Vej. I alt Fald er Udvalget enigt med den højtærede Minister i, at det gik ikke an at gaa saaledes udenfor Lovforslagets Rammer; saa maatte man jo gaa helt anderledes til Værks og efter ganske forandrede Principper. Udvalget har ogsaa ment, at disse 2den Fuldmægtiges og Skrivelseres Stilling nærmest maa betragtes som et Gennemgangsled enten til at rykke op til 1ste Fuldmægtige, og saa kommer dette Lovforslag dem jo til Gavn, eller ogsaa til at gaa over i andre og bedre lønnede Stillinger. Naar de desuagtet undertiden sidde og blive ældre Mænd som 2den Fuldmægtige, maa det nærmest ligge deri, at de have en anden Beskæftigelse ved Siden af i vedkommende By eller maaske have en Ejendom i Byen, saaledes at de netop ville bo i den By, hvor Amtstuen ligger, saa-